

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2891/2552

นายประเสริฐ แก้วบัวสาโจทก์ บริษัทจีอี แคปปิตอล ออโต้ ลีส จำกัด (มหาชน)ผู้ร้อง นายพรศักดิ์ ชามุมวงศ์
กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 1336, ป.วิ.พ. มาตรา 287, ป.วิ.พ. มาตรา 288, ป.พ.พ. มาตรา 226,
ป.พ.พ. มาตรา 1330, ป.วิ.พ. มาตรา 322

ย่อ / หลักกฎหมาย

เมื่อสัญญาเช่าซื้อระหว่างผู้ร้องกับจำเลยที่ 2 เลิกกัน ผู้ร้องในฐานะเจ้าของกรรมสิทธิ์ในรถยนต์ที่
เช่าซื้อย่อมมีสิทธิเหนือทรัพย์สินของตนตาม ป.พ.พ. มาตรา 1336 ซึ่งบัญญัติให้เจ้าของทรัพย์สิน
นั้นมีสิทธิติดตามและเอาคืนซึ่งทรัพย์สินของตนจากบุคคลผู้ไม่มีสิทธิจะยึดถือไว้ และมีสิทธิ
ขัดขวางมิให้ผู้อื่นสอดเข้าเกี่ยวข้องกับทรัพย์สินนั้นโดยมิชอบด้วยกฎหมาย อันเป็นสิทธิของเจ้าของ
ทรัพย์สินที่มีอยู่เหนือทรัพย์สินของตนตามกฎหมายซึ่งการบังคับคดีแก่ทรัพย์สินของ
ลูกหนี้ตามคำพิพากษาย่อมไม่กระทบกระทั่งถึงสิทธิดังกล่าวของผู้ร้องตาม ป.วิ.พ. มาตรา 287 แต่
การที่ผู้ร้องมิได้ใช้สิทธิยื่นคำร้องขอให้ปล่อยรถยนต์ของผู้ร้องที่ถูกเจ้าพนักงานบังคับคดีได้ยึดไว้
ก่อนที่เจ้าพนักงานบังคับคดีได้เอารถยนต์นั้นออกขายทอดตลาดตาม ป.วิ.พ. มาตรา 288
วรรคหนึ่ง และผู้ร้องได้ปล่อยให้เจ้าพนักงานบังคับคดีขายทอดตลาดไปเช่นนี้ สิทธิของผู้ร้องอัน
อาจที่จะบังคับเหนือทรัพย์สินในฐานะเจ้าของทรัพย์สินของตนตาม ป.พ.พ. มาตรา 1336 ดังกล่าว
ย่อมเป็นอันหมดไป ทั้งเงินที่ได้จากการขายทอดตลาดก็ไม่ใช่เป็นทรัพย์สินที่เข้าแทนที่รถยนต์ของ
ผู้ร้องในฐานะนิตินัยอย่างเดียวกันกับรถยนต์ซึ่งเป็นทรัพย์สินอันก่อนดั่งที่บัญญัติไว้ตาม ป.พ.พ.
มาตรา 226 วรรคสอง ผู้ร้องจึงไม่มีสิทธิกันเงินที่ได้จากการขายทอดตลาดดังกล่าวเพื่อชำระให้แก่ผู้
ร้องก่อนโจทก์ซึ่งเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาตาม ป.วิ.พ. มาตรา 287 ซึ่งอยู่ภายใต้บังคับของ
บทบัญญัติมาตรา 288 ได้

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องจากศาลชั้นต้นพิพากษาศาลฎีกาตามสัญญาประนีประนอมยอมความให้จำเลยทั้งสองชำระเงิน
แก่โจทก์ จำเลยทั้งสองไม่ปฏิบัติตามยอม โจทก์ขอให้บังคับคดี เจ้าพนักงานบังคับคดีได้ยึดรถยนต์
หมายเลขทะเบียน บ - 9415 สกลนคร มีชื่อจำเลยที่ 2 เป็นผู้ครอบครอง เพื่อขายทอดตลาด
ชำระหนี้ ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้กันเงินที่ได้จากการขายทอดตลาดชำระให้แก่ผู้ร้องก่อน โจทก์ยื่นคำ
คัดค้าน ขอให้ยกคำร้อง ศาลชั้นต้นมีคำสั่งยกคำร้อง ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นนี้ให้เป็นพับ ผู้ร้อง
อุทธรณ์เฉพาะปัญหาข้อกฎหมายโดยตรงต่อศาลฎีกาโดยได้รับอนุญาตจากศาลชั้นต้น ศาลฎีกา
วินิจฉัยว่า "ข้อเท็จจริงเบื้องต้นที่คู่ความไม่ได้เถียงกันในชั้นนี้ฟังได้ว่าผู้ร้องเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์
รถยนต์ที่เจ้าพนักงานบังคับคดีได้ยึดไว้เพื่อขายทอดตลาดชำระหนี้ตามคำพิพากษาย่อมแก่
โจทก์ โดยจำเลยที่ 2 ได้เช่าซื้อรถยนต์ดังกล่าวจากผู้ร้อง แต่จำเลยที่ 2 กระทำผิดสัญญาให้มีการยึด
รถยนต์ที่เช่าซื้อในการบังคับคดีตามคำพิพากษา ผู้ร้องได้ใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาแก่จำเลยที่ 2 แล้ว
ต่อมาเจ้าพนักงานบังคับคดีได้ขายทอดตลาดไปในราคา 65,000 บาท โดยผู้ร้องมิได้ยื่นคำร้อง
ขอให้ปล่อยรถยนต์ดังกล่าวคืนแก่ผู้ร้อง มีปัญหาตามอุทธรณ์ของผู้ร้องว่า ผู้ร้องมีสิทธิกันเงินที่ได้
จากการขายทอดตลาดรถยนต์ดังกล่าวชำระแก่ผู้ร้องก่อนโจทก์หรือไม่ เห็นว่า เมื่อสัญญาเช่าซื้อ

ระหว่างผู้ร้องกับจำเลยที่ 2 เลิกกัน ผู้ร้องในฐานะเจ้าของกรรมสิทธิในรถยนต์ที่เช่าซื้อย่อมมีสิทธิเหนือทรัพย์สินของตนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1336 ซึ่งบัญญัติให้เจ้าของทรัพย์สินนั้นมีสิทธิติดตามและเอาคืนซึ่งทรัพย์สินของตนจากบุคคลผู้ไม่มีสิทธิจะยึดถือไว้ และมีสิทธิขัดขวางมิให้ผู้อื่นสอดเข้าเกี่ยวข้องกับทรัพย์สินนั้นโดยมิชอบด้วยกฎหมาย อันเป็นสิทธิของเจ้าของทรัพย์สินที่มีอยู่เหนือทรัพย์สินของตนตามกฎหมายซึ่งการบังคับคดีแก่ทรัพย์สินของลูกหนี้ตามคำพิพากษาย่อมไม่กระทบกระทั่งถึงสิทธิดังกล่าวของผู้ร้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 287 การที่ผู้ร้องมิได้ใช้สิทธิยื่นคำร้องขอให้ปล่อยรถยนต์ของผู้ร้องที่ถูกเจ้าพนักงานบังคับคดีได้ยึดไว้ก่อนที่เจ้าพนักงานบังคับคดีได้เอารถยนต์นั้นออกขายทอดตลาดตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 288 วรรคหนึ่ง และผู้ร้องได้ปล่อยให้เจ้าพนักงานบังคับคดีขายทอดตลาดไปเช่นนี้ สิทธิของผู้ร้องอันอาจที่จะบังคับเหนือทรัพย์สินในฐานะเจ้าของทรัพย์สินของตนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1336 ดังกล่าวย่อมเป็นอันหมดไป ทั้งเงินที่ได้จากการขายทอดตลาดก็ไม่ใช่เป็นทรัพย์สินที่เข้าแทนที่รถยนต์ของผู้ร้องในฐานะนิตินัยอย่างเดียวกันกับรถยนต์ซึ่งเป็นทรัพย์สินอันก่อนดังที่บัญญัติไว้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 226 วรรคสอง ผู้ร้องจึงไม่มีสิทธิกันเงินที่ได้จากการขายทอดตลาดดังกล่าวเพื่อชำระให้แก่ผู้ร้องก่อนโจทก์ซึ่งเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 287 ซึ่งอยู่ภายใต้บังคับของบทบัญญัติมาตรา 288 ได้ ที่ศาลชั้นต้นยกคำร้องของผู้ร้องมานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย อุทธรณ์ของผู้ร้องฟังไม่ขึ้น" พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นนี้ให้เป็นพับ

องค์คณะ

มนตรี ยอดปัญญา · วีระพล ตั้งสุวรรณ · อุบลรัตน์ ลุยวิกัย

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/2891/2552>